

உ சுவமயம்

மத்திய மாகாணம், கண்டி மாவட்டம்
லெவுல, கெடவல, இல. 219 ல் வசித்த

அமரர் திருமதி. கோவிந்தசாய் தேவர் தாயம்மா
அவர்களின்

சுவப்பதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

06-07-2016

உ. சீவமயம்

மத்திய மாகாணம், கண்டி மாவட்டம்
லெவுல, கெடவல, இல. 219 ல் வசித்த

அமரர் திருமதி. கோவிந்தசாமி தேவர் தாயம்மா
அவர்களின்

சிவப்பதப்பேறு குறித்த
நினைவு மலர்

சமர்ப்பணம்

எம்மையெல்லாம் உங்கள் அன்பால்
கவர்ந்த எங்கள் குடும்ப ஒளி விளக்கே
பாசத்துக்குரிய தாயே! அன்பு கொண்ட மாமியே!
கனிவான பாட்டியே! நீங்கள்
நிறைவாக உங்கள் பயணத்தை
முடித்துக் கொண்டீர்கள். உங்கள் பிரிவு
ஆழ்றாது தவித்திடும் நாம் என்றும்
உங்கள் நினைவாய் உம் பாதம்
பட்ட இடங்களில் எம்
கண்ணீரைப் பூக்களாக்கி இம்மலரினை
உங்கள் திருவடிகளில்
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

உ சீமையம்

மத்திய மாகாணம், கண்டி மாவட்டம்
லெவுல, கெடவல, இல. 219 ல் வசித்த

அமரர் திருமதி. கோவிந்தசாம் தேவர் தாயம்மா

அவர்கள்

மண்ணில்
28-07-1923

விண்ணில்
21-06-2016

தீத் வெண்பா

விளங்கும் துர்முகி வருட ஆனித் திங்கள் 7ம் நாள்
பார்புகழும் திருதியை திதியில்
ஊர் போற்ற வாழ்ந்த உத்தமி
கோவிந்தசாமி தேவர் தாயம்மா தார்கொன்ற தாமரையால்
பாதம் நண்ணிய தினம்

அன்புத் தாயே “தாயம்மா”

பத்து திங்கள் எம்மைச் சுமந்து
பெற்று அன்பாய் வளர்த்தாயே
எம் அன்னையே!
உம் கருவில் நாம் வாழ்ந்த காலம்
நரகமில்லை அது முதல் சுவர்க்கமே
உம் வலி பொறுத்து
எமை ஜனனித்தாய்
ஒரு தாயாகி கனவுகள் கண்டாய்
உன் சுவாசமாய் - நாம் இருந்தோம்
எம்முள்ளே ஓடும் உதிரமாய்
நீ இருந்தாய்
உன்னுருவாய் எம்மை பிறப்பித்து
கனிவாய் எம்மைக் காத்து நின்றாய்
“வாழ்க்கை” என்பதற்கு நீயல்லவா
ஒரு முன்னுதாரணம்
பெயரில் மட்டுமல்ல
செயலிலும் தாய்மைக்கு உதாரணமான “தாயம்மா”
உன் பிரிவில் கலங்கி நிற்கின்றோம்
யார் எமக்கு இனி அம்மா?
எல்லா பிறப்புகளிலும் - உன் மடியில்
நாம் வளர இறைவரம் வேண்டும்
என்றும் எமைக் காத்து நிற்கும்
எம் உயிரே பிரார்த்திக்கின்றோம் உன்
ஆதம் சாந்திக்கு

நீங்காத நினைவுகளுடன் உங்கள்
அன்புச் செல்வங்கள்

மருமக்களின் மனத்துயர்...

பூமிக்கு வந்த யாத்திரையில்
முறைப்படி மணம் பேசி உம்
மருமக்களாக்கிக் கொண்டீர் - எம்மை
தாயாகத் தாங்கிக் கொண்டீர்
வேதங்கள் கூறாததை
உம் மரணம் சொல்லியது தாய் 'அம்மா'!
நாம் பெற்ற செல்வங்களையும்
கண்ணின் மணியாய்க் காத்தீர்
பிறப்பு இறப்பு இவ்வுலகின்
மாறா நிஜமென்ற போதும்
நீங்காத் துயரம் - ஏனம்மா
தந்தீர்? கலங்கி நிற்கின்றோம் நாம்
எங்கள் வாழ்வில் தீபத்தை
ஏற்றிய அன்புத் தெய்வமே
சுடரணையா ஒளி விளக்காய்
எம் நினைவுகளில் என்றும் இணைந்திருப்பீர்
இணையற்ற வழிகாட்டியாய்!
கண்ணீர் கனத்த இதயத்துடன்
பிரார்த்திக்கின்றோம்
ஆத்ம சாந்தி வேண்டி.....

அன்பான பாட்டி...

மறப்போமா உம் நினைவை
வாழ்க்கை எனும் நதிக்கரையில்
பிறப்பு ஒரு கரையில்
இறப்பு மறு கரையில்
இருப்பதைக் காண்கின்றோம்...
பிறப்பில் உள்ள இனிமை
இறப்பில் இல்லை
நதியோடும் வளைவொத்த வாழ்வில்
வழி மாறா பயணத்திற்கு
வழி காட்டிய புகழோடு - எம்
நடுவழியில் விடைபெற்றீர்
காட்டிய வழி பயணிப்போம்
பாட்டி பெயர் நிலைத்திருக்க!
இருந்தாலும் தவிக்கின்றோம்
இன்று - உம் அரவணைப்பின்றி
நிஜங்களுக்கு யார் தான் விதிவிலக்கு
காற்றின் உருவிலாவது - எமை
காப்பீர் என்று
ஆத்ம சாந்திக்காய் - பிரார்த்திக்கின்றோம்
கண்ணீர் மழை தெளித்து

**உன் நினைவை சுமந்த
பேரப்பிள்ளைகள்**

உ சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராளர்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

திருவாசகம்

அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
யன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுரக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யிம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னொங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மனிக் குன்றே
சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே
அளிவள ருள்ளந் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

தீருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவா ஞமைகோ னடியோமுக்
கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிற வியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

தீருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்
பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீஆடும் போதுன் அடியின்கீழ்
இருக்க என்றார்.

தீருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும்அடி யார்கள்வினை தீர்க்கும்முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மான பொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்தபெரு மானே.

திருமந்திரம்

சிவனொடுகக் கும்பெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடுபுப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்ததன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடை முடித் தாமரை யானே

காயத்திரி மந்திரம்

ஓம்

பூர் புவ ஸ்வா ஹ
தத் ஸவிதூர் வரேண்யம்
பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
திய் யோ யோந ப்ரசோதயாத்
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி! !

அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதாளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மினகொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

திருசிறும்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

சிவபுராணம்

தொல்லையிறும் பிறவி சூழுந்தளைநீங்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன்இறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 சொல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையென் றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலங்கசோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்க புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா மல்லையுமாஞ்
 சொதியனே துன்னிருளெ தோன்றாப் பெருமையனெ
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெம் காவலனே காண்பரிய பேரோளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வே
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனைபுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனே ஓவென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

சிவபுராணம் முற்றிற்று

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய
சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டாமரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்க வென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாது
கொலோ சகமேழு மளித்து
உண்டானுறங்க வொழித்தான்
பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சவை கொள் கரும்பே
சகல கலா வல்லியே

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய் தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்கயாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக்
குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ் சமக்கும் கரும்பே
சகல கலா வல்லியே

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார் துன்னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங் கோலோ
வுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவி மழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலா வல்லியே

தூக்கும் பனுவற்றுறை தோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப்பணித்தருள்வாய்
வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலா வல்லியே

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற்
பாத பங்கேருக மென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னே நெடுந் தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந்
நாவு மனமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலா வல்லியே

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ் சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்த நல்
காயெழு தாமரையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங்காலு மன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலா வல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா
லமுதங் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலா வல்லியே

சொல்விற் பனமு மவதான
முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள்
வாய் நளிணாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொரு கால
முஞ் சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகல கலா வல்லியே

சொற்கும் பொருட்டு முயிரா மெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாண நடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலா வல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண் கண் டளவிற் பணியச்செய்
 வாய் படைப் போன் முதலாய்
 விண் கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பினுன் போல்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலா வல்லியே

சகலகலாவல்லி மாலை முற்றிற்று

வெற்றிக்கு வழி

அன்பு காட்டு, ஆனால் அடிமையாகி விடாதே
 இரக்கங் காட்டு, ஆனால் ஏமாந்து போகாதே
 பணிவாய் இரு, ஆனால் கோழையாய் இராாதே
 கண்டிப்பாய் இரு, ஆனால் கோபப்படாதே
 சிக்கனமாய் இரு, ஆனால் கஞ்சனாய் இராாதே
 வீரனாய் இரு, ஆனால் துஷ்டனாய் இராாதே
 சுறுசுறுப்பாய் இரு, ஆனால் பதட்டப்படாதே
 தர்மம் செய், ஆனால் ஆண்டியாகி விடாதே
 பொருளைத் தேடு, ஆனால் பேராசைப்படாதே
 உழைப்பை நம்பு, ஆனால் கடவுளை மறந்து விடாதே

திருவெம்பாவை

~ ~ ~ ~ ~

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும் பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன் செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த் தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து

போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்கன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
யீதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகனாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
யேசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து
னீசனார்க் கன்பர்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
னத்த னானந்த னமுதனென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
வெத்தோ நின்னன் புடைமையெல்லோ மறியோமோ

சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை

யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ள
 முண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்
 தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய்

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
 கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
 ணைலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
 போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலவே பிறவே யறிவரியான்
 தானே வந்தெம்மை தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா
 யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
 மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
 ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா
 யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா
 லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
 மேழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவா
 யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
 ஷுழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
 யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
 முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ
 மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
 மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 லென்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய்

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணொரு மண்ணுந் துதித்தாலு
 மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகா
 ளேதவனா ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலா
 ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துள் கழல்பாடி
 யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 வையாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
 னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
 மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
 தீர்த்தனர் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனின் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்களைக
 ளார்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
 மேத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மரவத்தால்
தங்கண் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினா
லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாதேலோ ரெம்பாவாய்

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு
மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா

ளென்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே

யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்

செங்க ணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா

லெங்கு மில்லாததோ ரின்பநம் பாலதா
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
 லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
 ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலங்கெண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
 போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
 போற்றிமா னான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்

திருச்சிற்றம் பலம்

உங்கள் சிந்தனைக்கு

மிக மிக நல்ல நாள்	இன்று
மிகப் பெரிய வெகுமதி	மன்னிப்பு
மிகவும் வேண்டாதது	வெறுப்பு
மிகப் பெரிய தேவை	சமயோஜித புத்தி
மிகக் கொடிய நோய்	பேராசை
மிகவும் சுலபமானது	குற்றம் காணல்
கீழத்தரமான விடயம்	பொறாமை
நம்பக் கூடாதது	வதந்தி
ஆபத்தை விளைவிப்பது	அதிக பேச்சு
செய்யக் கூடாதது	உபதேசம்
செய்ய வேண்டியது	உதவி
விலக்க வேண்டியது	விவாதம்
உயர்வுக்கு வழி	உழைப்பு
நழுவ விடக் கூடாதது	வாய்ப்பு

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோந்
துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம்
பலித்து - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும்
நிமல ரருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
 பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையில் வேலால்எனைக் காக்கவென்று வந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
 முந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறுஇடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நீறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
 விரைந்துஎனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனிஒளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்

பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷண்மும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்துஅணி மார்பும்
 செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணை முழந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொமொகமொ மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேஷமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன் திருவடியை உறுதியென்று எண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணிணை காக்க

விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத்து இருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க
 சேர்இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாரும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாண்ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தால் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளி ரண்டும் கருணை வேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவல் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நல் துணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க

ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்கத தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களை தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் களங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடி விழுந்துஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகள் உடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதாள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடல் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்குச் செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்குச் சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்றுப் பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணல்எரி தணல்எரி தணல்அது ஆக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தறணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா(து) ஓட நீனைக்கு அருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்து றவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா

ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசேண
 காரார் குழலாள் கலைமகள் எந்தாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனை
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடனயான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரக்ஷி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்வாய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கத் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு

ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவார்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர் கைவேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தழித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

நவக்கீரக வணக்கம்

சூரியன்

மித்திரா ரவியே மிடியினைத் தீர்ப்பாய்
வித்தகா பாஸ்கரா விரிகுடர் விண்ணவா
சித்தமே நினைந்திடச் செயம் தரு ஸீதரா
இத்திரை வலம் வரு இந்திரா போற்றியே

சந்திரன்

சோமனே சுத்தனே சோர்விலாச் சோதியே
காமனைக் கரித்தவன் கலைமுடி தாங்கிய
நாமனே நகை முகநங்கையின் நாயகா
நலனே நிறைநல நேசனே போற்றியே

செவ்வாய்

மங்களக் குமரனே மணந்தரு சக்தியே
அங்காரகனெனும் அழகு செவ் வண்ணனே
பொங்கிட நலத்துடன் பொருள் நிலம் அளித்திடும்
எங்களின் இதயனே இன்பனே போற்றியே

புதன்

புண்ணியப் புதனே புகலெனப் பணிந்தேன்
கண்முனே கனிந்து நீ கருணையாய் ஒளிவிடு
பண்ணிடும் செயல்களின் பலனெனப் பல்நலம்
மண்ணினில் அரள்வாய் மலரடி போற்றியே

குரு

குருவெனும் பிரகஸ்பதி குறைகளைத் தீர்ப்பாய்
திருவொடு நலம்பலத் தினத்தினம் சேர்ப்பாய்
பெருமன வியாழனே பெருந்தவ அந்தணா
நறுமலர்ப் பாதனே நம்பினேன் போற்றியே

சுக்கிரன்

கலைகளின் தந்தை நீ கண்ணி ஒளியுநீ
நிலைதரும் வெற்றியின் நித்தியத் தலைவன் நீ
மலைமகள் அடியவா மலர் தவழ் மார்பனே
தவத் தொளிச் சுக்கிரக சந்ததம் போற்றியே

சனீஸ்வரன்

காகத்தின் மீதினில் கருணையாய் வருபவர்
சோகமே தீர்த்துச் சுகமது தருபவர்
மோகமும் மூடமும் மோசமும் தீர்ப்பவர்
வேதனே மந்தனே வேண்டினேன் போற்றியே

இராகு

சிம்ஹிகை மைந்தனே சிம்மத்தாள் அடியவா
தம்பதம் பணிபவர் தனித்துணை யானவா
வம்புகள் தீர்த்து வளந்தரு சர்ப்பனே
நம்பினேன் நலந்தரு ராகுவே போற்றியே

கேது

செய்தவம் பனித்திடச் செய்ந்தரு தேவன் நீ
மெய்யினில் மெய்யுநீ மென்மையின் மென்மை நீ
பெய்மறை யெனவருள் பெருகவே பொழிந்திடும்
அய்யனே கேதுவே அரவனே போற்றியே

பலன்மொழி

நவநிதி நல்கிடும் நவக்கிரக மாலையைத்
தவத்தோடு நேமமாய் தனித்திருந் துரைத்திடின்
அவத்தோடு வறுமைகள் அழிபசி பிணிகளும்
சிவசிவ மறைந்திடும் செல்வமே நிறைந்திடும்

**கோவிந்தசாமி தேவர், தாயம்மா
தம்பதியினரின் குடும்ப விபரம்**

பிள்ளைகள்

ஜானகி, பத்மாவதி, தருமராஜாராம் தேவர், திலகவதி,
குமாரசிங்கதேவர், தேவராஜ் தேவர், யோகவதி,
ஆனந்தராஜ் தேவர், ரவிக்குமார் தேவர்

மருமக்கள்

ஆறுமுகம், ராமநாதன், சிவலிங்கம், சண்முகநாதன்,
வைஜெயந்திமாலா, மஞ்சலாதேவி, பிரேமரஞ்சனி, புஸ்பகுமாரி

பேரப்பிள்ளைகள்

ராதாகிருஷ்ணன், ரவிச்சந்திரகுமார், ஹரிச்சந்திரகுமார், ஜெயகுமார்
ஜெயகௌரி, உதயராஜன், உதயசங்கர், உதயராஜன், நிருபன்,
சுகந்தி சுப்பிரமணியம், முருகானந்தன், சத்தியேந்திரன், சகிலா,
கமலரூபன், பிரேமராஜ், வித்யாசாகர், டிலக்ஷனா, அனுக்கிரஹா
நிவேதிகா, ஹர்ஷினி

இவர்களுடன் வழிவந்த பூட்டப்பிள்ளைகள்

• ————— • **நன்றி நவீல்கீன்றோம்** • ————— •

கடந்த 21-06-2016 சிவப்பதப்பேற்றடைந்த எங்கள் குடும்பத் தலைவி

திருமதி. கோவிந்தசாமி தேவர் தாயம்மா அவர்கள்

இறைபதமடைந்த செய்தியைக் கேட்டு உடனே வந்து உதவிகள் செய்த
உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்களுக்கும்

தொலைபேசி, தொலைநகல் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோர்க்கும்

இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டோர்க்கும்

மற்றும் பல வழிகளிலும் வேண்டிய உதவிகள் நல்கிய அனைவருக்கும்

எமது மனமார்ந்த நன்றியைத்

தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம் - குடும்பத்தார்

கீ தா சா ர ம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்.

எதற்காக நீ அழுகிறாய் ?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு ?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ,

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது

மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

“ இதுவே உலக நியதியும்

எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

— பகவதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணா —